

Miercuri, 29 aprilie 2015

P8_TA(2015)0173

Parchetul European**Rezoluția Parlamentului European din 29 aprilie 2015 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))**

(2016/C 346/04)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European (COM(2013)0534),
  - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2014 referitoare la propunerea de Regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European ⁽¹⁾,
  - având în vedere propunerea de directivă privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (COM(2012)0363),
  - având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun ⁽²⁾,
  - având în vedere propunerea de regulament privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) (COM(2013)0535),
  - având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, articolele 2, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
  - având în vedere Rezoluția Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind o foaie de parcurs pentru consolidarea drepturilor procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale,
  - având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 86, 218, 263, 265, 267, 268 și 340,
  - având în vedere articolul 99 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul interimar al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0055/2015),
- A. întrucât, datele colectate și analizate de către Comisie au condus la identificarea suspiciunilor de fraudă în dauna intereselor financiare ale Uniunii, care se ridică la aproximativ 500 de milioane de euro anual, deși există motive întemeiate pentru a crede că sumele eventual expuse riscului de fraudă se ridică la 3 miliarde de euro pe an;
- B. întrucât ponderea cazurilor de punere sub acuzare este redusă – aproximativ 31 % în opt ani, din 2006 până în 2013 – în comparație cu numărul de recomandări judiciare emise de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) statelor membre; întrucât unul dintre obiectivele Parchetului European (EPPO) este de a remedia această carență;
- C. întrucât anumite state membre ar putea depista și urmări în justiție cu mai puțină eficacitate fraudele care afectează interesele financiare ale UE, prejudiciind astfel contribuabilii din toate țările membre ale UE care contribuie la bugetul Uniunii;
- D. întrucât, în Rezoluția sa din 12 martie 2014, Parlamentul a solicitat Consiliului să se implice mai mult în activitatea legislativă, printr-un flux constant de informații și consultare permanentă;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0444.

Miercuri, 29 aprilie 2015

- E. întrucât jurisdicțiile, tradițiile juridice și sistemele judiciare și de punere în executare a legii diferite din statele membre nu ar trebui să împiedice sau să submineze combaterea fraudei și a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii;
- F. întrucât terorismul este finanțat, de asemenea, de crima organizată, iar grupurile infracționale colectează fonduri prin fraudă;
- G. întrucât articolul 86 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene permite extinderea atribuțiilor EPPO pentru a include combaterea criminalității grave de dimensiune transfrontalieră; întrucât această posibilitate poate fi luată în considerare de Consiliu odată ce EPPO este instituit și funcționează corespunzător,
1. își reafirmă voința fermă de a aborda prioritățile pentru instituirea EPPO și de a identifica principiile și condițiile în care își poate exprima consensul;
  2. reiterează conținutul precedentului raport interimar, adoptat în Rezoluția sa din 12 martie 2014, și acționează în sensul de a-l completa și de a-l actualiza conform celor mai recente evoluții din dezbaterile Consiliului;
  3. solicită Consiliului să asigure transparența și legitimitatea democratică prin informarea în permanență a Parlamentului și prin consultarea sa cu regularitate; îndeamnă Consiliul să ia în considerare în mod corespunzător opiniile sale, ca o condiție prealabilă pentru asigurarea consimțământului pentru adoptarea Regulamentului privind EPPO;
  4. reamintește că EPPO ar trebui să aibă competență pentru infracțiuni legate de fraude împotriva intereselor financiare ale Uniunii; în acest sens, reamintește că infracțiunile penale relevante urmează să fie stabilite în propunerea de directivă privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (Directiva PIF); recunoscând progresele înregistrate de colegiitori în negocierile pentru adoptarea Directivei PIF, invită Consiliul să își reinnoiască eforturile în vederea obținerii unui consens cu privire la această directivă pentru instituirea EPPO;
  5. consideră că este nevoie de o abordare inovatoare în ceea ce privește anchetarea, urmărirea și trimiterea în judecată a celor ce comit fraude care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, pentru a combate fraudă cu mai multă eficiență și a mări rata de recuperare și încrederea contribuabililor în instituțiile UE;
  6. consideră că este esențial să se asigure instituirea unui Parchet European unic, puternic și independent, capabil să ancheteze, să urmărească penal și să trimită în judecată autorii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii și consideră că orice soluție mai puțin eficace ar reprezenta un cost pentru bugetul Uniunii;

Un Parchet European independent

7. subliniază că structura EPPO ar trebui să fie complet independentă de guvernele naționale și de instituțiile UE și protejată de orice influență sau presiune politică; solicită, prin urmare, deschidere, obiectivitate și transparență în cadrul procedurilor de selecție și de numire a procurorului-șef european, a adjuncților săi, a procurorilor europeni și a procurorilor delegați europeni; consideră că, pentru prevenirea tuturor conflictelor de interese, funcția de procuror european ar trebui să fie o funcție cu normă întreagă;
8. subliniază importanța implicării sale în procedura de numire a procurorilor europeni și sugerează un concurs deschis pentru candidații care îndeplinesc criteriile de integritate, profesionalism, experiență și competențe necesare; consideră că procurorii europeni ar trebui numiți de Consiliu și de Parlament prin acord comun pe baza unei liste restrânse elaborate de Comisie, în urma unei evaluări de către un grup independent de experți aleși din rândul judecătorilor, al procurorilor și al juriștilor cu competențe recunoscute; procurorul-șef european ar trebui numit în conformitate cu aceeași procedură, în urma unei audieri de către Parlament;

Miercuri, 29 aprilie 2015

9. consideră că membrii colegiului ar trebui destituiți în urma unei decizii a Curții de Justiție a Uniunii Europene, la cererea Consiliului, a Comisiei, a Parlamentului și/sau a procurorului-șef european;
10. subliniază că statele membre trebuie să implice organisme judiciare naționale autonome în cadrul procedurilor de nominalizare pentru funcția de procuror delegat european, în conformitate cu legislația și practicile interne;
11. salută prevederea din cadrul textului Consiliului privind prezentarea unui raport anual instituțiilor UE pentru a asigura o evaluare continuă a activităților desfășurate de noul organism; solicită Consiliului să se asigure că raportul anual conține, printre altele, detalii cu privire la disponibilitatea autorităților naționale de a coopera cu EPPO;

O diviziune clară a competențelor între Parchetul European și autoritățile naționale

12. consideră că normele care reglementează diviziunea competențelor între EPPO și autoritățile naționale ar trebui să fie clar definite, astfel încât să evite orice incertitudine sau interpretare greșită în faza operațională: EPPO ar trebui să aibă competența de a cerceta și de a urmări penal infracțiunile ce constituie o fraudă care lezează interesele financiare ale Uniunii în conformitate cu Directiva privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii cu mijloacele dreptului penal; consideră că EPPO ar trebui să decidă mai întâi dacă are competență și dacă poate începe o investigație înaintea autorităților naționale, pentru a se evita investigații paralele, care sunt ineficiente;
13. insistă asupra faptului că autoritățile naționale care efectuează anchete pentru infracțiuni care pot intra în sfera de competență a EPPO ar trebui să aibă obligația de a informa EPPO cu privire la o astfel de anchetă; reiterează faptul că este nevoie ca EPPO să aibă dreptul de a prelua astfel de anchete atunci când acesta o consideră oportun, astfel încât să se asigure independența și eficacitatea Parchetului;
14. reiterează că competențele Parchetului European ar trebui să se extindă și asupra altor infracțiuni decât cele care afectează interesele financiare ale Uniunii doar în cazul în care, cumulativ:
- (a) comportamentul respectiv constituie concomitent o infracțiune care afectează interesele financiare ale Uniunii, precum și alte infracțiuni; și
  - (b) infracțiunile care afectează interesele financiare ale Uniunii predomină, celelalte fiind doar accesorii; și
  - (c) celelalte infracțiuni nu ar putea face obiectul urmărilor și sancțiunilor ulterioare dacă nu ar fi urmărite și judecate împreună cu infracțiunile care afectează interesele financiare ale Uniunii;

consideră, de asemenea, că, în caz de dezacord între EPPO și autoritățile naționale de urmărire penală în ceea ce privește exercitarea competenței, EPPO decide, la nivel central, instanța care efectuează investigația și urmărirea penală; consideră, în plus, că stabilirea competenței conform criteriilor în cauză ar trebui să facă întotdeauna obiectul unui control jurisdicțional;

O structură eficientă pentru gestionarea eficientă a cauzelor

15. consideră regretabil faptul că, în locul opțiunii ierarhice propuse inițial de Comisia Europeană, statele membre sunt în curs de a examina varianta unei structuri colegiale; consideră, în această privință, că decizia trimiterii în judecată, decizia privind alegerea instanței competente, decizia de realocare a unei cauze, decizia de neurmărire penală și decizia privind tranzacția judiciară ar trebui luate, toate, la nivel central de către camere;
16. subliniază că camerele ar trebui să joace un rol principal în cadrul anchetelor și al urmăririi penale, și să nu-și limiteze activitatea exclusiv la o funcție de coordonare, ci ar trebui să supravegheze munca de teren a procurorilor europeni delegați;
17. își exprimă îngrijorarea cu privire la stabilirea unei legături automate între un procuror european din cadrul Parchetului central și o acțiune intentată în statul membru din care provine, deoarece acest lucru ar putea duce la deficiențe evidente în ceea ce privește independența procurorilor și distribuția uniformă a cauzelor;

Miercuri, 29 aprilie 2015

18. solicită, prin urmare, o organizare rațională a sarcinilor Parchetului la nivel central; constată, în acest sens, că sistemul de alocare a cauzelor între camere ar trebui să urmeze criteriile prestabilite și obiective; sugerează, de asemenea, că, într-o etapă ulterioară, ar putea fi preconizată o anumită specializare a camerelor;

19. este convins că, în cadrul sistemelor naționale de punere în executare legii, experiența și cunoștințele și specializarea necesare vor fi asigurate și de către personalul Parchetului European de la sediul central;

Măsurile privind cercetarea și admisibilitatea probelor

20. solicită legiuitorului să asigure proceduri raționalizate pentru ca EPPO să obțină autorizarea măsurilor privind cercetarea în cauzele transfrontaliere, în conformitate cu legislația statelor membre în care măsura în cauză este pusă în executare; reamintește acordul convenit de colegiitori cu privire la criteriile pe baza cărora statele membre pot solicita măsuri privind cercetarea pe baza principiului recunoașterii reciproce enunțat în Directiva 2014/41/UE privind ordinul european de anchetă în materie penală; consideră că aceleași criterii ar trebui să se aplice în ceea ce privește măsurile privind cercetarea care urmează a fi autorizate de EPPO, îndeosebi referitor la motivele refuzului;

21. invită Consiliul să asigure, cu respectarea deplină a legislației naționale și europene relevante, admisibilitatea probelor colectate de Parchetul European în întreaga Uniune, deoarece acest lucru este esențial pentru eficacitatea urmărilor penale, în conformitate cu articolul 6 din TUE, cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu Convenția europeană a drepturilor omului;

22. reiterează nevoia ca EPPO să caute toate probele relevante, atât incriminatorii, cât și dezincriminatorii; insistă, de asemenea, asupra faptului că, în orice investigație desfășurată de EPPO, trebuie să se acorde persoanei suspectate sau acuzate anumite drepturi în ceea ce privește probele, în special:

(a) persoanele suspectate sau acuzate ar trebui să aibă dreptul de a prezenta probe spre a fi examinate de EPPO;

(b) persoanele suspectate sau persoanele acuzate ar trebui să aibă dreptul de a solicita EPPO să colecteze orice probă relevantă pentru cercetare, inclusiv să numească experți și să audieze martori;

23. consideră, având în vedere posibilele jurisdicții multiple pentru infracțiunile transfrontaliere care intră în sfera de competență a EPPO, că este esențial să se asigure că procurorii europeni, procurorii delegați europeni și autoritățile naționale de urmărire penală respectă în totalitate principiul *ne bis in idem* în ceea ce privește anchetele care vizează infracțiuni care sunt de competența EPPO;

Accesul la controlul jurisdicțional

24. afirmă că dreptul la exercitarea unei căi de atac ar trebui să fie respectat în permanență în ceea ce privește activitatea EPPO și recunoaște, de asemenea, necesitatea ca acesta să funcționeze în mod eficient; consideră, în consecință, că orice decizie luată de EPPO ar trebui să facă obiectul unui control jurisdicțional în fața instanței competente; subliniază că deciziile adoptate de camere, precum decizia privind alegerea instanței pentru trimiterea în judecată, decizia de neurmărire penală sau de realocare a unei cauze sau decizia privind tranzacția judiciară, ar trebui să facă obiectul căilor de atac înaintea instanțelor Uniunii;

25. consideră că, în scopul exercitării controlului jurisdicțional asupra tuturor activităților de cercetare și a celorlalte măsuri procedurale adoptate în activitatea sa de urmărire penală, EPPO ar trebui ca, în fața instanțelor competente ale statelor membre, să fie considerat drept o autoritate națională;

O protecție juridică coerentă pentru persoanele suspectate sau puse sub acuzare

26. reamintește că noul Parchet ar trebui să își desfășoare activitățile cu respectarea deplină a drepturilor persoanelor suspectate sau puse sub acuzare, drepturi care sunt consacrate la articolul 6 din TUE, la articolul 16 din TFUE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și în măsurile legislative adoptate la nivelul Uniunii cu privire la drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și ale persoanelor puse sub acuzare în cadrul procedurilor penale, precum și cu privire la protecția datelor cu caracter personal;

Miercuri, 29 aprilie 2015

27. afirmă că viitoarea directivă privind asistența juridică ar trebui să se aplice în egală măsură tuturor persoanelor suspectate sau acuzate care sunt anchetate sau urmărite penal de EPPO; invită statele membre ca, în lipsa unei directive a UE, să asigure accesul efectiv la asistență juridică în conformitate cu legislația națională relevantă;

28. subliniază că toate persoanele suspectate sau acuzate care sunt anchetate sau urmărite penal de EPPO au dreptul la protecția datelor lor personale; subliniază, în acest sens, faptul că prelucrarea datelor cu caracter personal realizată de EPPO trebuie să facă obiectul Regulamentului (CE) nr. 45/2001; subliniază că dispozițiile specifice privind protecția datelor, cuprinse în regulamentul Consiliului privind instituirea EPPO nu pot decât să completeze și să detalieze dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 45/2001, și numai în măsura în care acest demers este necesar;

29. își reafirmă voința fermă de a institui EPPO și de a reforma Eurojust, așa cum a anticipat Comisia în cele două propuneri ale sale; solicită Comisiei să reajusteze estimările privind impactul bugetar al structurii colegiale; solicită să se clarifice relațiile dintre Eurojust, EPPO și OLAF în vederea diferențierii rolurilor fiecăreia dintre aceste agenții în protejarea intereselor financiare ale UE; invită Consiliul și Comisia să examineze posibilitatea unei abordări integrate mai ferme a acestor agenții pentru sporirea eficienței cercetărilor;

o

o o

30. îndeamnă Consiliul să urmeze recomandările amintite mai sus și subliniază că aceste condiții sunt esențiale pentru ca Parlamentul să își dea acordul pentru proiectul de regulament al Consiliului;

31. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
